

ved Land-Statens Pensions-Regulativ af 31te August 1834, at der aldeles ingen Forskjel gjøres mellem de forskjellige Underofficersgrader, saaledes at alle Underofficerer uden Hensyn til deres Stilling eller Lønning erholde ligemeget i Pension. Regjeringen har derfor maattet være aldeles enig med Commissionen i, at de hidtil gjældende Pensionerings-Bestemmelser bør omreguleres, og Underclasserne ved begge Militair-Statene herefter pensioneres ikke alene efter samme Regler, men ogsaa efter samme Tarif. I sidstnævnte Anstuelse er Regjeringen saameget mere bleven bestyrket, som en efter Afgivelsen af Commissionens Betænkning yderligere anstillet Undersøgelse har vist, at om Lønningsforholdene end ere noget gunstigere ved Sø-Staten end ved Land-Staten, saa er Forskjellen dog ikke af nogen væsentlig Betydning. Og om dette end var Tilfældet i en højere Grad, skjønt der dog ingen Grund til ved Udtrædelsen af Tjenesten at begunstige den ene Stats Underclasser fremfor den anden, da den præsterede Tjeneste ikke alene maa ansees at have lige Betydning og Vigtighed for Staten, men de Paagjældende ogsaa henhøre til samme Samfundsclasser og have lige Fornødenheder.

ad § 1.

Antallet af de Tjenestear, der skal give Berettigelse til Pension, er i Lighed med de nu gjældende Pensioneringsbestemmelser saavel ved Sø- som ved Land-Statene foreslaaet til 20 Aar, og kan det vel antages, at den, der uafbrudt har tilbragt et saa langt Tidsrum i den militaire Tjeneste, er i den Grad revet nd af sin tidligere Livsstilling, at han i alt Fald kun med Vanskelighed kunde i samme igjen erhverve sig og Sine Livets Fornødenheder. Det er derfor gjort til en Betingelse, at de 20 Aar skulle være tilbragte i a c t i v Tjeneste. Denne Bestemmelse er navnlig anseet nødvendig med

Hensyn til de Menige ved Land-Statene. De ville nemlig i den største Deel af deres Tjenestetid være permitterede til deres Hjemstavn, og bør Berettigelsen til Pension upaatviveligen ikke kunne erhverves under saadan stadig Permissjon. Det kunde nu vel synes, at da den Meniges Tjenestetid som Børnepligtig efter Lovgivningens Bestemmelser ikke kan vedvare i 20 Aar, saa var formeldte Betragtning aldeles irrelevant; men maa det i saa Henseende bemærkes, at den Børnepligtige, der under en stor Deel af den ham i bemeldte Egenkab paahvilende Tjenestetid som Permitteret har staaet i Menigmands Nummer, senere kan paatage sig Tjeneste som Underofficer, og at der da, hvis en saadan Bestemmelse ikke gives, maatte ved hans eventuelle Entledigelse for Alder og Svagelighed ogsaa tages Hensyn til hiin Tjenestetid.

Den væsentligste nye Bestemmelse, der indeholdes i denne §, er saaledes, at Tjenestetiden bliver at regne fra det 18de Aar, uden Hensyn til, i hvilken Tjenestegrad samme er tilbragt. Reglen har i saa Henseende hidtil været ved Sø-Statene, at Tjenestetiden regnedes fra den Tid, til hvilken den Paagjældende havde opnaaet Kræfter til at udføre Kærligarbejde, — og ved Land-Statene, at Indtrædelsen i Underofficersclassen var det afgjørende Moment. For Spillemands- og Menigmandsclassen ved sidstnævnte Stat er der nemlig, som tidligere udhævet, ansat en fixeret Pension. Hvad dette Punct angaaer, finder der altsaa ogsaa en Ulighed Sted mellem Pensionerings-Bestemmelserne ved Sø- og Land-Statene i Disfavør af sidstnævnte Stat, og da samme nu, efter den lagte Plan, ligeledes burde udjevnes, maa Regjeringen aldeles tiltræde det af Commissionen gjorte Forslag, at Tjenestetiden i Analogi af Loven af 12te Febr. 1849 angaaende almindelig Børnepligt, dens § 20, regnes fra det fyldte 18de Aar.